

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2021, č.j. MPSV-2021/197769-911

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 15. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/197769-911 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Švarce, advokáta.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 15. 12. 2021 č.j. MPSV-2021/197769-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“), jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 10. 2021 č.j. 1327218/21/AB sp. zn. 48692-13-AB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo dle § 52 a § 53 odst. 3 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“) rozhodnuto tak, že žalobci se odnímá dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 10. 2013, protože nárok na dávku zanikl ke dni 30. 9. 2013.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce rekapituloval předchozí průběh správního řízení a soudního přezkumu, kdy dne 11. 8. 2013 podal žádost o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, správní orgán I. stupně mu tuto dávku přiznal rozhodnutím ze dne 13. 11. 2013, ke dni 19. 9. 2013 žalobce změnil místo trvalého pobytu a tuto změnu ohlásil úřadu. Následně mu byla dávka odejmuta, Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 2 Ad 21/2014-20 žalobu zamítl, ale ze zcela jiného důvodu, Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 7 Ads 120/2018-27 rozsudek městského soudu i napadené rozhodnutí zrušil. Žalovaný však následně znovu rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil s obdobným odůvodněním, městský soud rozsudkem č.j. 16 Ad 4/2019-32 jeho rozhodnutí zrušil, žalovaný poté zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ten však opět rozhodl o odejmutí dávky, žalovaný napadeným rozhodnutím jeho rozhodnutí potvrdil, žalobci bylo doručeno dne 15. 12. 2021.
3. Nesouhlasil s názorem žalovaného, že by pro pokračování výplaty dávky od 1. 10. 2013 musel podat novou žádost o příspěvek na bydlení na nový byt. Jak již žalobce uváděl dříve, zákon o státní sociální podpoře nestanovuje, že v případě změny místa trvalého pobytu nárok na dávku zaniká, ani že je třeba podávat novou žádost; dle § 52 zákona o státní sociální podpoře se v takovém případě pouze nově posoudí nárok na dávku a její výši. Dle § 53 odst. 3 zákona se taková dávka následně odejme pouze za předpokladu, že přestaly být splněny podmínky stanovené pro nárok na dávku, pokud však tyto podmínky byly i po datu změny nadále splněny, výše dávky se pouze zvýší nebo sníží, případně zůstane zachována.
4. Dále odkazoval na § 58 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, kde zákon zcela jasně stanoví jako následek změny místa trvalého pobytu povinnost předání podkladů jiné krajské pobočce Úřadu práce, jiný následek nestanoví, dané ustanovení je proto třeba vykládat tak, že zákon pro případy změny místa trvalého pobytu výslovně vylučuje jiný následek včetně zániku nároku na dávku. K tomu odkázal na rozsudky Městského soudu v Praze č.j. 2 Ad 21/2014-20, body 12 a 13, a č.j. 16 Ad 4/2019-32, žalovaný přesto opakovaně posoudil věc opačně. Ze všech těchto důvodů je jeho rozhodnutí nezákonné pro nesprávné posouzení právní otázky.
5. Není správný ani názor žalovaného, že novou žádost o příspěvek na bydlení je třeba podat, pokud účastník tuto změnu neoznámí v zákonné lhůtě 8 dnů, neboť lhůta dle § 61 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře není prekluzivní, žalovaný sám uvedl, že žalobce svou povinnost ohlásit rozhodné změny na pozdější výzvu úřadu splnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

6. Není pravdivé tvrzení, že žalobce nedoložil ani příjmy ani náklady na nový byt, je to v rozporu se správním spisem.
7. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný uvedl, že žalobce byl příjemcem dávky příspěvek na bydlení s nárokem od 1. 7. 2013 na byt č. X na adrese X, dne 21. 11. 2013 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doložení trvalého pobytu, neboť z evidence obyvatel zjistil, že žalobce má od 19. 9. 2013 trvalý pobyt na adrese X, žalobce dne 3. 12. 2013 zaslal datovou schránkou formulář „hlášení změn“, kde uvedl, že od 19. 9. 2013 změnil bydliště, nájemní smlouva v předchozím bydlení skončila dne 30. 9. 2013, na nové adrese Z. je nájemcem domu a bydlí zde s ním společně posuzovaná osoba M. H. Dávka byla žalobci odejmuta ke dni 1. 10. 2013 pro nesplnění podmínek nároku, věc byla opakovaně projednávána Městským soudem v Praze pod sp. zn. 2 Ad 21/2014 a 16 Ad 4/2019. V dalším řízení byla změna skutečností rozhodných pro nárok posouzena dle § 52 zákona o státní sociální podpoře, a to ke dni změny trvalého bydliště (19. 9. 2013), správní orgány shledaly, že k tomuto datu žalobce nesplňoval podmínky pro nárok, žalobce ke dni změny rozhodných skutečností nedoložil nájemní smlouvu na byt, ani výši nákladů na bydlení. Dávka byla odejmuta ke dni 1. 10. 2013 dle ust. § 51 odst. 7 zákona o státní sociální podpoře. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze spisového materiálu soud zjistil, že dne 12. 8. 2013 žalobce požádal o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení (dále též „dávka“) s nárokem ode dne 1. 7. 2013, s tím, že je nájemcem bytu, trvalé bydliště N., P.
10. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 13. 11. 2013 č.j. 826352/13/AB byla žalobci přiznána dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 6 296 Kč měsíčně od 1. 7. 2013 do 30. 6. 2014, a to k bytu na adrese X.
11. Výzvou ze dne 21. 11. 2013 správní orgán I. stupně podle § 51 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře vyzval žalobce, aby doplnil údaje k jeho žádosti o příspěvek na bydlení na období říjen 2013, konkrétně, aby se dostavil na úřad k doložení adresy trvalého pobytu. Výzva obsahuje poučení o tom, že pokud žalobce nesplní povinnost mu určenou v této listině, nárok na dávku mu zanikne. Žalobce dne 5. 12. 2013 podal hlášení změn, kde uvedl, že nájemní smlouva k bytu v ulici N. skončila dne 30. 9. 2013, změnu trvalého pobytu ohlašuje na samostatném formuláři, na nové adrese Z. je žalobce nájemcem domu a společně posuzovanou osobou je M. H.
12. Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 18. 12. 2013 správní orgán I. stupně zahájil řízení o odejmutí dávky příspěvek na bydlení podle § 46 odst. 1 a § 36 odst. 1, 2 a 3 zákona o státní sociální podpoře, žádost podána dne 12. 8. 2013, a to z důvodu neuposlechnutí písemné výzvy ze dne 21. 11. 2013 k objasnění trvalého pobytu. Bylo zde uvedeno, že v případě ukončení nájemního vztahu k bytu na adrese X je nutné doložit doklad o ukončení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

13. Z evidence bylo zjištěno, že žalobce má od 19. 9. 2013 trvalý pobyt na adrese X. Dle nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2016 byl žalobce spolu s M. H. nájemcem bytu v 1. patře na adrese X.
14. Rozhodnutím ze dne 17. 4. 2014 č.j. 650852/14/AB správní orgán I. stupně rozhodl podle § 24 a § 69 zákona o státní sociální podpoře tak, že žalobci odejmul dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 1. 10. 2013, protože nárok na dávku zanikl ke dni 18. 9. 2013. Dle odůvodnění bylo správnímu orgánu oznámeno ukončení nájemního vztahu k bytové jednotce č. X na adrese X v září 2013 a zároveň došlo ke dni 19. 9. 2013 ke změně trvalého pobytu žalobce na adresu X, proto se dávka příspěvek na bydlení na bytovou jednotku č. X na původní adrese trvalého pobytu odnímá.
15. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 5. 2014 č.j. MPSV-UM/7871/14/4S-HMP bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
16. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 1. 2018 č.j. 2 Ad 21/2014-20 žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl, Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 10. 2018 č.j. 7 Ads 120/2018-27 rozsudek městského soudu i rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2014 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
17. Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 12. 2018 č.j. MPSV-2018/245367-911 změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 4. 2014 tak, že dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení se žalobci podle § 52 a § 53 zákona o státní sociální podpoře odnímá ode dne 1. 10. 2013, protože nárok na dávku zanikl ke dni 18. 9. 2013.
18. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 14. 12. 2020 č.j. 16 Ad 4/2019-32 rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2018 č.j. MPSV-2018/245367-911 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud zde vyšel z § 24 odst. 1 a odst. 4, § 52, § 53 odst. 3 zákona o státní sociální podpoře, ztotožnil se se žalobcem v jeho výkladu uvedených ustanovení zákona a souhlasil, že i na změnu místa, kde je oprávněná osoba hlášena k pobytu, se vztahuje § 52; hypotéza tohoto ustanovení je naplněna, změní-li se okruh společně posuzovaných osob nebo jiné skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku nebo její výši. Dle soudu ze znění § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře vyplývá, že mezi jiné skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek na bydlení ve smyslu § 52 zákona patří mimo jiné právě i změna místa trvalého pobytu oprávněné osoby, odkázal též na ust. § 58 odst. 2 daného zákona. Z toho dovodil, že by se jednalo o ustanovení týkající se vyplácení dávek, změna místa, kde je oprávněná osoba hlášena k pobytu, nemá za následek zániku nároku na dávku. Podle citovaného ustanovení v případě změny místa trvalého pobytu oprávněné osoby dosud příslušná krajská pobočka úřadu práce zastaví výplatu dávky a nově příslušná krajská pobočka úřadu práce bude následně plynule pokračovat ve vyplácení (již přiznané) dávky. Souhlasil se žalobcem, že zákon o státní sociální podpoře v případě změny místa trvalého pobytu oprávněné osoby nestanoví, že nárok na příspěvek na bydlení zaniká, ani to, že je třeba podávat novou žádost. V takovém případě se uplatní postup dle § 52 zákona, tj. nové posouzení nároku na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo. Soud shledal, že žalovaný nové posouzení nároku na dávku neprovedl, když uzavřel, že pouhou změnou trvalého pobytu došlo k zániku nároku na dávku. Soud uvedl, že ze znění § 61 odst. 1 a 2 zákona o státní sociální podpoře vyplývá, že samotné porušení tohoto ustanovení nemá bez dalšího za následek odejmutí dávky, podle § 61 odst. 2 zákona byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn. Z uvedeného dle soudu vyplývá, že příspěvek na bydlení lze odejmout až po marném uplynutí lhůty, kterou orgán státní sociální podpory stanovil pro osvědčení rozhodnutých skutečností s tím, že tato lhůta musí činit nejméně osm dní a žadatel musí být o následcích nesplnění výzvy prokazatelně poučen. Ze správního spisu však nevyplývá, že by příspěvek na bydlení byl žalobci odňat z tohoto důvodu. Z těchto důvodů soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

19. Rozhodnutím ze dne 20. 1. 2021 č.j. MPSV-2021/10599-911 žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 4. 2014 č.j. 650852/14/AB a uložil mu, aby provedl nové posouzení nároku na dávku příspěvek na bydlení k 1. 10. 2013 dle ust. § 52 a § 58 zákona o státní sociální podpoře.
20. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 21. 5. 2021 č.j. 650866/21/AB rozhodl o odejmutí dávky příspěvek na bydlení od 1. 10. 2013, neboť nárok na dávku zanikl ke dni 18. 9. 2013. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 7. 2021 č.j. MPSV-2021/124744-911 toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, zjistil pochybení správního orgánu, který nedal žalobci před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
21. Správní orgán I. stupně výzvou ze dne 17. 9. 2021 doručenou téhož dne vyrozuměl žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu, že byly shromážděny podklady pro rozhodnutí, ke kterým se může vyjádřit.
22. Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2021 č.j. 1327218/21/AB (tj. prvostupňové rozhodnutí) správní orgán I. stupně podle § 52 a § 53 odst. 3 zákona o státní sociální podpoře rozhodl tak, že se odnímá dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 1. 10. 2013, neboť nárok na dávku zanikl ke dni 30. 9. 2013. Dle odůvodnění oprávněná osoba dne 3. 12. 2013 oznámila správnímu orgánu změnu ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu, konkrétně ukončení nájemní smlouvy v ulici X dnem 30. 9. 2013, uvedená dávka se proto odnímá.
23. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgánu nedoplnil.
24. V napadeném rozhodnutí ze dne 15. 12. 2021 žalovaný poukázal na ust. § 24 odst. 1 a odst. 4, § 52 a § 53 odst. 3 písm. b) zákona o státní sociální podpoře, shrnul předchozí průběh správního řízení, shledal, že žalobce přestal ke dni 1. 10. 2013 plnit podmínky pro přiznání příspěvku na bydlení, neboť ke dni 30. 9. 2013 skončila platnost jeho nájemní smlouvy v ulici X (přestal tak trvat jeho nájemní vztah), tuto změnu na základě výzvy správního orgánu oznámil žalobce až dne 3. 12. 2013, nárok na dávku proto správní orgán I. stupně přeposoudil dle § 52 a § 53 zákona. Shledal, že k pokračování výplaty dávky ode dne 1. 10. 2013 nemohlo dojít, nebyly dány zákonné podmínky pro přiznání dávky od 1. 10. 2013, protože žalobce nepodal novou žádost o příspěvek na bydlení od 1. 10. 2013 na nový byt, nedoložil ani příjmy ani náklady na nový byt, nová žádost o příspěvek na bydlení byla

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

podána až s nárokem od 28. 2. 2014. Na základě uvedených skutečností byla dávka od 1. 10. 2013 správním orgánem I. stupně odejmuta.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
26. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání.
27. Podle ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře *nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.*
28. Podle ust. § 24 odst. 4 zákona o státní sociální podpoře *změní-li oprávněná osoba, která je v bytě hlášena k trvalému pobytu, tento pobyt v průběhu kalendářního měsíce, přiblíží se k této změně pro účely příspěvku na bydlení až od následujícího kalendářního měsíce. To platí i v případě, že osoba společně posuzovaná, která je v bytě hlášena k trvalému pobytu, změni tento pobyt v průběhu kalendářního měsíce nebo se stane vlastníkem nebo nájemcem tohoto bytu.*
29. Podle § 52 zákona o státní sociální podpoře *změní-li se v období, na něž byla dávka přiznána, okruh společně posuzovaných osob nebo jiné skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku nebo její výši, posoudí se nově nárok na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo. Pro změnu dávky a její výplatu platí § 53 odst. 3.*
30. Podle § 53 odst. 3 zákona o státní sociální podpoře *došlo-li podle § 52 k novému posouzení nároku na dávku nebo její výši, dávka se a) přizná, vyplátí nebo se její výše zvýší, a to zpětně nejvýše tři měsíce ode dne, kdy orgán rozhodující o dávce zjistil, že je třeba nově nárok na dávku nebo její výši posoudit, nebo kdy oprávněná osoba o přiznání dávky, její výplatu nebo zvýšení požádá, nebo b) odejme, její výplata se zastaví nebo se její výše sníží, a to ode dne následujícího po dni, jimž uplynulo období, za které již byla dávka vyplacena. Ustanovení § 62 zůstává nedotčeno.*
31. Podle § 61 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře *příjemce dávky je povinen písemně ohlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce do osmi dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu.*
32. Podle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře *byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn.*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

33. Soud považuje za důvodnou žalobní námitku, dle které žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela v rozporu se zákonem a s předchozím zrušujícím rozsudkem zdejšího soudu č.j. 16 Ad 4/2019-32 dovozuje, že v případě změny místa trvalého pobytu může k pokračování výplaty dávky dojít, pokud účastník řízení podá novou žádost o příspěvek na bydlení na nový byt. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice neuvedl, že v případě změny místa trvalého pobytu nárok na dávku zaniká, avšak možné pokračování výplaty dávky ode dne 1. 10. 2013 podmínil podáním nové žádosti o příspěvek na bydlení od 1. 10. 2013 na nový byt. Tím však nerespektoval závazný právní názor městského soudu, který v rozsudku ze dne 14. 12. 2020 č.j. 16 Ad 4/2019-32 uvedl, že: *„Lze proto souhlasit s žalobcem, že zákon o SSP v případě změny místa trvalého pobytu oprávněné osoby nestanoví, že nárok na příspěvek na bydlení zaniká, ani to, že je třeba podávat novou žádost. V takovém případě se uplatní postup dle § 52 zákona o SSP, tj. nové posouzení nároku na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo.“*
34. Napadené rozhodnutí je již z tohoto důvodu nezákonné, neboť pokud se změní místo trvalého pobytu, nevyžaduje zákon o státní sociální podpoře, aby posuzovaný podával novou žádost o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení. Z toho plyne, že odnětí této dávky nelze odůvodnit tím, že žalobce nepodal novou žádost o tuto dávku.
35. Městský soud v Praze dále v rozsudku ze dne 14. 12. 2020 č.j. 16 Ad 4/2019-32 uvedl, že v případě změny místa trvalého pobytu se uplatní postup dle § 52 zákona o SSP, tj. nové posouzení nároku na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo, přičemž vytkl žalovanému, že nové posouzení nároku na dávku neprovedl a chybně vyšel z toho, že pouhou změnou trvalého pobytu došlo k zániku nároku na dávku.
36. Ani v posuzovaném případě správní orgán I. stupně, ani žalovaný neprovedli v souladu s § 52 a § 53 odst. 3 zákona o státní sociální podpoře nové posouzení nároku. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí sice odkázal na ust. § 52 a 53 odst. 3 daného zákona, žádné nové posouzení však neprovedl, pouze uvedl, že se dávka odnímá, neboť žalobce oznámil ukončení nájemní smlouvy v ulici X dnem 30. 9. 2013 a nárok tak ke dni 30. 9. 2013 zanikl. Ani žalovaný žádné věcné posouzení neprovedl, uvedl pouze, že k pokračování výplaty dávky ode dne 1. 10. 2013 nemohlo dojít, neboť nebyly dány zákonné podmínky pro přiznání dávky příspěvek na bydlení od 1. 10. 2013, protože žalobce nepodal novou žádost od 1. 10. 2013 na nový byt (k tomu viz výše) a nedoložil ani příjmy ani náklady na nový byt. Žalovaný se tak vůbec nezabýval otázkou, zda žalobce pro nové místo trvalého pobytu podmínky pro přiznání dávky příspěvek na bydlení splňuje.
37. V této souvislosti žalovaný zcela opominul vyhodnotit, že žalobce podal dne 5. 12. 2013 datovou zprávou hlášení změn, kde uvedl, že nájemní smlouva v ulici N. skončila dne 30. 9. 2013, změnu trvalého pobytu ohlašuje na samostatném formuláři, na nové adrese v ulici Z. je žalobce nájemcem domu a bydlí s ním společně posuzovaná osoba M. H., který má příjmy a je nezaopatřeným dítětem, přičemž v příloze přikládá nájemní smlouvu a potvrzení o studiu M. H. Tato datová zpráva pak obsahuje řadu příloh, které ve spise nejsou vytištěny. Žalovaný se však obsahem tohoto podání vůbec nezabýval, nehodnotil, zda jsou poskytnuté údaje a doklady dostačující k posouzení nároku, ani na jejich podkladě samotné splnění podmínek pro vznik nároku na dávku nevyhodnotil. V tomto směru je tak jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

38. K žalobní námitce ohledně lhůty dle § 61 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře soud konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuváděl, že novou žádost o příspěvek na bydlení je třeba podat, pokud účastník řízení tuto změnu neoznámí ve lhůtě osmi dnů; takovou argumentaci žalovaný nepoužil. V napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že žalobce ke dni 18. 9. 2013 přestal být trvale hlášen v bytě, na který pobíral dávku příspěvek na bydlení, tuto skutečnost sám do osmi dnů nenahlásil, což bylo jedním z důvodů, pro který správní orgán I. stupně dávku odejmul. Takové odůvodnění je však zcela nejasné, neboť žalovaný obdobně jako ve zrušeném rozhodnutí ze dne 7. 12. 2018 neuvedl, jaké následky pro nárok a na dávku a její výplatu dovozuje z porušení lhůty dle § 61 odst. 1.
39. Městský soud přitom v rozsudku ze dne 14. 12. 2020 č.j. 16 Ad 4/2019-32 uvedl, že: *„Ze znění § 61 odst. 1 a 2 zákona o SSP vyplývá, že samotné porušení tohoto ustanovení nemá bez dalšího za následek odejmutí dávky. Podle § 61 odst. 2 zákona o SSP byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn. Z uvedeného vyplývá, že příspěvek na bydlení lze odejmout až po marném uplynutí lhůty, kterou orgán státní sociální podpory stanovil pro osvědčení rozhodných skutečností s tím, že tato lhůta musí činit nejméně osm dní a žadatel musí být o následcích nesplnění výzvy prokazatelně poučen. Ze správního spisu však nevyplývá, že by příspěvek na bydlení byl žalobci odňat z tohoto důvodu.“*
40. Z uvedeného rozsudku plyne, že zákon s porušením povinnosti dle § 61 odst. 1 zákona o sociální podpoře nespojuje následek v podobě možnosti odejmutí dávky. Soud zde však poukázal na navazující ust. § 61 odst. 2 daného zákona s tím, že příspěvek na bydlení lze odejmout až po marném uplynutí lhůty, kterou orgán státní sociální podpory stanovil pro osvědčení rozhodných skutečností s tím, že tato lhůta musí činit nejméně osm dní a žadatel musí být o následcích nesplnění výzvy prokazatelně poučen.
41. Jak je uvedeno výše, správní orgány měly od žalobce k dispozici hlášení změn došlé dne 5. 12. 2013, toto podání a přílohy v něm obsažené však nijak nevyhodnotily, ani nepostupovaly v souladu s § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře a nezaslaly žalobci výzvu k doplnění těchto podkladů resp. k osvědčení skutečností rozhodných pro nárok na dávku. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce nedoložil ani příjmy ani náklady na nový byt, ze spisu však nevyplývá, že by jej k jejich doložení výzvou dle § 61 odst. 2 uvedeného zákona vyzýval. Z těchto důvodů je napadené rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí o odnětí dávky příspěvek na bydlení žalobci, nezákonné.
42. Žalobce v žalobě poukazoval na znění § 58 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, ze kterého dovozoval, že zákon zde výslovně vylučuje – pro případ změny místa trvalého pobytu- následek v podobě zániku nároku na dávku. V daném případě však žalovaný v napadeném rozhodnutí nevycházel z toho, že nárok na dávku v případě změny místa trvalého pobytu zaniká, žádnou takovou úvahu neuvedl. S ohledem na to soud považoval za nadbytečné, aby se touto žalobní námitkou blíže zabýval, neboť se nejedná o důvod, o který by žalovaný opřel své rozhodnutí o odnětí dávky příspěvek na bydlení žalobci.
43. Z výše uvedených důvodů soud podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je správní orgán vázán (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). V dalším řízení se správní orgány budou v souladu s § 52 a § 53 odst. 3 zákona o státní sociální podpoře zabývat novým posouzením nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení pro nové místo trvalého pobytu od 1. 10. 2013, řádně vyhodnotí podklady, které žalobce poskytl v hlášení změn dne 5. 12. 2013, v případě jejich neúplnosti žalobce vyzvou k osvědčení skutečností rozhodných pro nárok na dávku postupem dle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře. Následně správní orgány vyhodnotí, zda pro příslušné období od 1. 10. 2013 žalobce podmínky pro nárok na dávku splňoval či nikoli.

44. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 1 000 Kč, tedy celkem 2 000 Kč (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) a náhradu hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 2 600 Kč a 21% DPH ve výši 546 Kč, tedy celkem 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. dubna 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.